

09. februar 2012

UPA2012/117

I henhold til § 36 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg herved følgende forslag til forespørgselsdebat.

Forslag til forespørgselsdebat om taksterne i de kommunale børneinstitutioner og dagplejeordninger.

(Medlem af Inatsisartut, Isak Hammond, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Et af de mest fortærskede og mest populære udtryk globalt og lokalt er at "Børnene er vores fremtid". En meget smuk ide og tanke, som ingen kan have noget imod. Noget sværere er det tværtimod, at hive de smukke tanker ned til virkeligheden, for at give de bedst mulige opvækstvilkår til "vores fremtid". I debatoplægget taler vi om de 0-femårige. Grønlands statistiks opgørelser viser, at der pr. 1. juli 2011 var 4175 børn i aldersgruppen. Det er således lige knapt en tiendedel af landets befolkning vi taler om.

En af hjørnesteenene i det kommunale selvstyre er, at det står kommunerne frit for selv at prioritere i deres egen økonomi og fastsætte en politik for hvilket udgiftsniveau der skal gælde. Dette til trods er der en meget stort forskel i taksterne på børneinstitutionerne afhængigt af hvilken kommune der er tale om.

I Qeqqata Kommunua, betales der maksimalt 1000 kr om måneden i elleve måneder, hvor man f.eks i Kommuneqarfik Sermersooq betaler efter indkomststørrelse. Når indkomststørrelsen ligger i de højeste satsområde, vil en borger i Kommuneqarfik Sermersooq, således betale mere end tre gange det, der skal betales i Qeqqata Kommunea.

Når man ser på udviklingen af samfundet, er vi nået det stadie, hvor forældre for at være med til at bygge landet op, må aflevere børnene i en institution, der som supplement til forældrenes omsorg samtidigt skal sikre en trygt opvækst for barnet.

Det bør være således, at uanset hvilken kommune man bor i, så bør det ikke være kommunens økonomiske ståsted, der skal være afgørende for ligestillingen af forældres og børns muligheder for at udvikle sig i dette land.